

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. december 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő bűnügyben a Fővárosi Bíróság 2009. május 19. napján kihirdetett 20.B.1530/2008/6. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2009. május 19. napján kihirdetett 20.B.1530/2008/6. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. 10.000.-Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el, és kötelezte a vádlottat 4660.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentettek be irányának megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.523/2009/1. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő előterjesztette fellebbezésének „kiegészítését”, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Beadványában részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokkal, azokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy védencének bűnössége kétséget kizáróan nem bizonyított, ezért a felmentését kérte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a korábbi indítványát kiegészítve elsődlegesen a vádlott felmentését, másodsorban a katonai mellékbüntetés mellőzését és a vádlott előzetes mentesítését kérte. Álláspontja

szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felderítetlen, mivel védenca bűnössége mellett csupán kevés számú és ellentmondásos bizonyíték áll rendelkezésre. A tényállásban rögzített cselekményből a hivatali vesztegetés ténye nem, csupán a kötelességszegés bizonyított. Utóbbi magatartásával azonban a vádlott csupán fegyelemsértést követett el. Másodlagos indítványával kapcsolatban a védő kifejtette, hogy védenca jó rendőr, több alkalommal részesült dicséretben, és a vezetői bizalmát sem veszítette el, hiszen őt az eljárás 2 éve alatt a szolgálatban megtartották.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, vesztegetési pénzt soha nem fogadott el a rendőri munkájával kapcsolatban.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyaláson az eljárási szabályokat betartotta. A tárgyalás során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson is tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezését járőrtársa tanú1 vallomása sem cáfolta. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 3. oldal 4. bekezdésétől 8. oldal 2. bekezdéséig igen részletesen foglalkozott a bizonyítási eljárás során megvizsgált bizonyítékokkal, azok értékelésével. Ennek eredményeként meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlottnak a tagadó tartalmú nyilatkozatát, illetve a nyomozás során tett tagadó vallomását, illetve tanú1 tanúvallomását miért nem fogadta el a tényállás alapjául, és ezzel szemben miért a bejelentést tevő tanú2 vallomását fogadta el. Helyesen hivatkozott arra, hogy ez a tanú volt az, aki az események után rögtön bejelentést tett, az eljárás későbbi szakaszában is a releváns tények tekintetében következetesen adta elő a történeteket, a vádlottat a felismerésre bemutatás során kiválasztotta, illetve a járőrtársat, mint vele szemben intézkedő rendőrt kategorikusan kizárta. Helyesen hivatkozott arra, hogy a vádlott és járőrtársa részéről az intézkedés elhallgatása, a jelentés elmaradása olyan körülmények, amelyek megkérdőjelezik szavahihetőségüket. Az elsőfokú bíróság tehát a történeti tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak, valamely konkrét megalapozatlanság okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben mentes a Be 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az eljáró tanács, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg. Ugyanis a vádlott mint hivatalos személy működésével kapcsolatban jogtalan előnyt fogadott el, és a szabálysértési feljelentés elmulasztásával hivatali kötelességét is megszegte.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése sem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az enyhítő körülmények közül a fellebbviteli bíróság mellőzi a részbeni ténybeli beismerő vallomásra való utalást. Egyébként megállapítja, hogy az ítélet helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető további enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett a bíróság, amikor a vádlott pozitív parancsnoki jellemzésére, eddigi elismeréseire, valamint a bekövetkezett időmúlásra tekintettel vele szemben lehetőséget látott a büntetésnek a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjában írt enyhítő rendelkezéssel történő kiszabására. A rendelkező részben írt szabadságvesztés tartama a cselekménnyel arányos és törvényes a szabadságvesztés büntetés 3 évi próbaidőre történő felfüggesztése is. Az anyagi haszonszerzés végett bűncselekményt elkövető vádlottal szemben indokoltan alkalmazott az elsőfokú bíróság pénzmellékbüntetést. Helytállóan jutott a Fővárosi Bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlott - a cselekmény jellegére figyelemmel - méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, és a rendőri szolgálatban a továbbiakban nem tartható meg, ezért őt lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte. A súlyos, korrupciós bűncselekményt elkövető rendőr vádlott esetében nincs lehetőség a lefokozás mellőzésére és ebben az esetben természetesen nem tehető olyan megállapítás sem, hogy az előzetes mentesítésre érdemes lenne. Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetések együttesen megfelelően szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, ezért az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a vádlott tekintetében 10.000.-Ft összegben vagyonelkobzásról, azonban a Legfelsőbb Bíróság 78. számú Büntető Kollégiumi Véleménye alapján az adott tényállás mellett a vagyonelkobzás a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontján alapszik.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla azokat - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2009. év december hó 4. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt sk. bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. év december hó 4. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírószági ügyintéző